

РЕШЕНИЕ

№ 647

гр. Благоевград, 29.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ЧЕТВЪРТИ ВЪЗЗИВЕН
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на шестнадесети ноември
през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Николай Грънчаров
Членове: Владимир Ковачев
Г. Янев

при участието на секретаря Герасим Ангушев
като разгледа докладваното от Г. Янев Въззивно гражданско дело №
20231200500983 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано с въззивна жалба с вх.№13617/30.06.2023г., подадена от Община Благоевград, с адрес: гр.Б., пл.“*****” №1, представлявана от кмета И.С., срещу Решение №421/18.06.2023г., постановено по гр.д.№1904/22г. по описа на РС-Благоевград.

В жалбата се твърди, че в решението липсват мотиви, които да оборят множеството основателни възражения на ответника. Първоинстанционният съд не е обсъдил и не е взел в предвид важни данни от значение за изясняване на фактическата обстановка и механизма на настъпване на процесния инцидент на 07.12.2021 г. около 12,00 ч., с лек автомобил марка „****“, модел „***“ с рег. №*****, по време на движение по продължението на ул. „****“ в посока на ул. „*****“, в район на служебния паркинг на РДНСК - Благоевград, непосредствено пред входа на паркинга.

Заявяват, че в първоинстанционното съдебно решение изцяло липсва задълбочен анализ на показанията на свидетелите инж. Г. Г. - служител на Община Благоевград и Г. Т. - служител на ВиК - Благоевград. Считаю че техните показания изцяло и безспорно доказват вината на господин А. за настъпване на пътния инцидент, тъй като е нарушил пътна маркировка М - 1 /единична непрекъсната линия/ от ППЗДП, като при извършване на маневра забранен „ляв завои към служебния паркинг на РДНСК - Благоевград“ е извършил нарушение регламентирано в чл. 63, ал. 2, т. 1 от ППЗДП. Оспорвот изводите на първоинстанционният съд, че полицейският патрул посетил мястото на процесното ПТП не е констатирал никакво нарушение. Безспорно е, че мястото на инцидента е посетено от полиция, която е видима и на снимките приобщени като доказателства по делото. По данни на свидетелите господин А. сам е съобщил за настъпилите ПТП на телефон 112 /полиция/ и е подал сигнал на Горещия

телефон на Община Благоевград. Твърдят, че в първоинстанционното производство не е представен Протокол за ПТП съставен от компетентни органи, който да потвърди механизма сочен в исковата молба за настъпване на процесното ПТП, както и размера на настъпите материални щети. Излагат съображения, че не са установени нито размери на дупката - широчина, дължина и дълбочина, нито скоростта на движение на автомобила, както не се посочва и състоянието на процесното МПС преди инцидента. Изразяват становище, че първоинстанционният съд не е направил анализ и на данните събрани по реда на чл. 207 от ГПК, като е приобщил гражданско дело №1140/2022 г. по описа на РС - Благоевград, като се е доверил на спяло и без да изложи мотиви на заключението от изготвената съдебна автотехническа експертиза от доц. д-р инж. Р.С., спец. ТОАТ. Същото е необективно и в сферата на предположенията. Излагат, че в обжалваното съдебно решение дори не е споменал, факта, че представената проформа фактура от фирма „ВМ ИНЕСТ“ ЕООД е документ с невярно съдържание, тъй като видно от представената и приобщена като доказателство по делото справка от Търговския регистър, фирмата няма предмет на дейност ремонт на автомобили и доставка на авточасти, което автоматично поражда сериозни съмнения отнето нейната достоверност - дали описаните в нея части са повредени и дали е необходима тяхната смяна/подмяна. С жалбата се оспорва и сумата от 500 лева, като размер на обезщетение за претърпени неимуществени вреди, за които се твърди, че не са представени никакви доказателства.

Искат от съда моля да отмени Решение №421/18.06.2023 г. по гр. дело №1904, по описа на РС-Благоевград за 2022 г., като неправилно, необосновано.

Алтернативно, съдът да постанови решение, с което да намали размера на присъдените обезщетения наполовина поради съпричиняване от страна на водача.

Претендират разноски.

По делото е постъпил отговор от третото лице помагач „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД, ЕИК 811047831, със седалище и адрес на управление: гр. Благоевград, ул. „Антон Чехов“ № 3, представлявано от инж. М.И.П. – Управител.

В отговорът се твърди, че На 07.12.2021г. служители на „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД- Благоевград, управлявайки служебно МПС са изпълнявали вменените , им задълженията, поради което са се насочили към ул. „****“ посока център за насипване на изкопите с фракция. Докато са изсипвали фракцията е аварирал автомобил -в изкоп от аварията от лявата страна на служебното МПС на „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД- Благоевград, като към момента на извършване на ПТП, на мястото на произшествието са присъствали служители на Водоснабдяване и канализация“ ЕООД- Благоевград с намерения именно да насипват фракция. Твърдят, че по време на ПТП, служебният автомобил на „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД- Благоевград и управляваният от Г-н А. лек автомобил са били успоредно в една и съща посока на движение. Улица „*****“ е двулентов път с двупосочно движение, а навлизането в лентата за насрещно движение е неприемливо. Излагат, че А. в качеството си на водачът е управлявал собственият лек автомобил в светлата част ма деня и като водач на МПС е имал възможност да види пътното платно, пътната маркировка, неравностите по пътя, изкопите, ямите ако има такива и евентуални други препятствия на пътя, като положи усилия да ги предотврати с цел да опази собствения

си живот и този на другите. Освен това, като водач на МПС А. бил длъжен да управлява автомобила със скорост, съобразена с атмосферната обстановка и състоянието на пътя. Твърдят, че дори и до известна степен да се доказва механизма на ПТП, не може да се докаже материалноправно легитимираното лице, което да отговаря за причинените вреди. Приложеното към Заявление с вх. № РД-09-155/24.01.2021 писмо от Община Благоевград-незаверено копие "вярно с оригинала", посочва че на 07.12.2021г. в 12,00 часа на спешния телефон 112 в Община Благоевград е постъпил сигнал за паднал автомобил в огромна дупка на ул. "****" при кръстовището с ул. "*****", за което са информирани експерт от отдел "Пътна мрежа и сигнализация" към община Благоевград и специалисти отговарящи за обществения ред.

Иска от съда да вземе предвид, че да се конституира трето лице като помагач в производството, следва да е налице не само направено в срок искане, но и трябва да се обоснове правният интерес от неговото участие в производството, каквото в случая не е сторено. Излагат, че по лекия автомобил са налице имуществени вреди, но те не са налице от неправимерни дейности от страна на „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД-Благоевград. В този смисъл назначената и изготвена автотехническа експертиза, приложена и по гр. д. № 1904/2022г. изяснява само отделни фрагменти от цялостната обстановка. Експертизата е извършена на 27.06.2022г., а ПТП е настъпило на 07.12.2021г., т.е. седем месеца след осъществяване на ПТП. Твърдят, че в съдебното производство са кредитирани показанията на свидетели, които не са присъствали в момента на настъпване на ПТП, т.е., по никакъв начин не могат да възпроизведат начина на настъпване на ПТП и съответно връзката с установените щети. Липсва протокол за ПТП, съставен от компетентни органи, който да потвърди механизма, сочен в исковата молба. Представените от А. документи са частни такива, а съгласно разпоредбата на чл. 180 от ГПК, частните документи, подписани от лицата, които са ги издали, доказват единствено, че изявленията, които се съдържат в тях са направени от тези лица, но те нямат доказателствена стойност относно описаните в тях обстоятелства. Изразяват становище, че правилно първоинстанционният съд е установил, че общинските пътища са публична общинска собственост съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 3 от Закона за пътищата. Съгласно разпоредбата на чл. 31 от ЗП, изграждането, ремонтът и поддържането на общинските пътища се осъществява от общините и изграждането, ремонтът и поддържането на общинските пътища се осъществява от общините и последните носят отговорност за вредите, настъпили от неизпълнение на това тяхно задължение, съгласно разпоредбата на чл. 49 от ЗЗД.

Искат от съда да потвърди първоинстанционното Решение № 421/18.06.2023г., постановено по гр. д. № 1904/2022 по описа на РС Благоевград, в частта, в която констатира, че „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД - Благоевград не осъществява изграждането,

ремонтът и поддържането на общинските пътища се осъществява от общините.

Настоящият състав на Благоевградски окръжен съд, като съобрази предметните предели на въззивното производство, очертани в жалбата, приема за установено от фактическа и правна страна, следното:

В периода 25.08.2021 г. – 16.11.2021 г., в Благоевград, на ул. „****“, преди кръстовището, образувано с ул. „*****“ от ВиК- Благоевград са извършвани изкопни работи за отстраняване на авария. На 16.11.2021 г., към 14.30 часа, в Благоевград, на ул. „****“, преди кръстовището, образувано с ул. „*****“ на същия пътен участък е бил подаден сигнал до инж. Г. Гев - Старши експерт „Инвестиционен контрол „Пътна мрежа и сигнализация“ в Дирекция „Планиране на инвестиционната дейност, строителство и екология“, относно това, че екип на ВиК - Благоевград извършва аварийен ремонт. На 09.12.21г. от Кмета на Община Благоевград е изпратено писмо № П-00-3134/09.12.2021 г до ВиК- Благоевград, за възстановяване на асфалтовата настилка, тъй като при нарушаване на целостта на пътя, поради ремонт на водопроводната мрежа, ВиК - Благоевград са длъжни да ремонтират повредения пътен участък. С приложена по делото молба, ищецът Г. А. е сигнализирал в Община Благоевград за настъпил инцидент на 07.12.2021 г., около 12:00 ч., в гр. Благоевград, в района на ул. „****“ при кръстовището с ул. „*****“, при който управляваният от него л.а. марка „****“, с рег. № ****, е пропаднал в дупка. На основание чл. 219 от ГПК, ответникът е поискал да бъде конституирано трето лице-помагач в процеса – „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД Благоевград. С Протоколно определение № 641/10.04.2023 г., съдът, на основание чл. 220 от ГПК, е конституирал като трето лице-помагач на страната на ответника - „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД Благоевград. Препис от всички материали по делото е връчен на третото лице-помагач, от което е постъпило становище, с което не се оспорва фактът, че в периода 25.08.2021 г. – 16.11.2021 г., в процесния участък са извършвани изкопни работи, като след отстраняване на аварията е извършено асфалтиране. По реда на чл. 207 от ГПК в развитото се производство по ч.гр.д. № 1140/2022 г., по описа на Районен съд Благоевград, е допуснатата и назначена съдебно авто-техническа експертиза. В заключението вещото лице е достигнало до следните изводи: вследствие на пропадане на предните колела в изкопа при движение на процесния автомобил, са увредени: маслена вана (картер); цилиндров блок на двигател; броня предна; радиатор воден; климатик; проводи от охладителна и хидравлична система. експертизата е изработила 2 варианта на оценка на щетите, като при първия вариант са ползвани само нови части, а при втория - нови части и такива втора употреба. Ремонтът на автомобила *** само с нови части, би струвал близо 19 000,00 лв. Докато ремонтът с нови части и такива втора употреба, би бил 4112,04 лв. От направена справка за офертни предложения - продажба на идентичен или подобен на същия автомобил - средната пазарна цена възлиза на 6250,00 лв.

Предвид горното, следва да се приеме, че икономически оправдан е ремонтът с нови части и такива втора употреба. Отстраняването на щетите на процесния лек автомобил *** ** към датата на депозиране на исковата молба, възлиза кръгло на 4112,00 лв. /четири хиляди сто и дванадесет лева/. на 07.12.2021 г. в гр. Благоевград, водачът А. е управлявал лек автомобил *** А 4 с рег. № ***. Около 12 ч., Аракадиев управлявал описаното МПС по ул. „****“, като имал намерение да извърши маневра завой /ляво или дясно не е уточнено/ към служебния паркинг на РДНСК. Паркингът на РДНСК се намира на ул. „****“, а административният адрес на РДНСК Благоевград е на ул. „Ив. Михайлов“ № 49. Пред входа на служебния паркинг на посочената дата имало разкопана площ, по ширината на целия вход на паркинга, като разкопаната площ била около 5 м на 1 м., изкопът бил наполовина пълен с вода. Така предните колела попаднали в изкопа. Видно от скица на л. а. *** А 4 е, че пътният просвет е малък, поради което са увредени - маслена вана (картер); цилиндров блок на двигател; броня предна; радиатор воден; климатик; проводи от охладителна и хидравлична система.

В разглеждания случай оплакванията на въззивника-ответник в първоинстанционното производство, съставляват оспорване на изводите на първоинстанционния съд за доказаност на факта на настъпване на ПТП, неговият механизъм и причинно следваната връзка с произтеклите вреди. Въпросното оспорване, не съставлява новонаведено възражение или фактическо твърдение, поради което следва да бъде разгледано по същество. На следващо място следва бъдат установени елементите от фактическия състав на деликта, а именно противоправно поведение, увреждане, причинна връзка между тях, като в разглеждания случай отговорността на ответника е обективна /безвиновна/, от чиито действия или бездействие, като пряка и непосредствена последица, са настъпили имуществени вреди. По делото не е налице спор, а и от приетите доказателства се установява, че към датата на процесното ПТП лек автомобил *** А 4 с рег. № *** е пропаднал в изкоп на пътното платно, както и че участъка от пътя, на който е настъпил инцидента, е собственост на Община Благоевград. Спора се концентрира около факта, доказан ли е твърденият от ищецът механизъм на настъпване на процесното ПТП, съответно причинната връзка между претърпените вреди и бездействието на ответника по поддръжката и осигуряването на безопасността на пътното платно в участъка, където е настъпил инцидента. От събраните по делото гласни доказателства посредством разпита на свидетелите А., Г., Т. и Г.. В показанията си свид. А. /син на ищеца/ споделя, че си спомня за процесния инцидент, като в деня валяло дъжд, а дупката, в която попаднал автомобилът, не била маркирана, нито е имало знаци, от които да стане ясно, че на мястото има изкоп. След инцидента ищецът бил притеснен, защото семейството не разполагало с друг автомобил, като между него и съпругата му се появило напрежение. От показанията на свид. Е. Г. /колега на ищеца/, се установява, че на процесната дата, свидетелят излизал на обедна почивка и видял

автомобила на А., пропаднал в дупка. Двамата проверили щетите, като свидетелят възприел, че маслото било изтекло и бронята била счупена. Свидетелят не забелязал сигнализация и знаци, нито обозначаване, че в района има изкоп и се извършват ремонтни дейности. Според свидетеля, ищецът се притеснил от инцидента, като настъпила промяна в поведението му, която все още не е отшумяла. В показанията си свид. Т. /служител във ВИК ЕООД Благоевград/ твърди, че е бил на работа, когато е получен сигналът относно процесния инцидент. На място свидетелят възприел, че ищецът А. е минал през дупката и си е „счупил“ колата. Според свидетеля, ищецът е карал бързо и е бил в насрещното платно. От показанията на свид. Г. /служител в Община Благоевград/, се установява, че същият е посетил мястото на инцидента, заедно с други служители от Общински инспекторат, като на място установили, че автомобилът е пропаднал в дупка. Според свидетеля, дупката била с размери около 4 метра дължина и 1,50-1,80 метра широчина. Предната броня на автомобила била паднала на пътното платно и имало следи от масло в дупката. По отношение показанията на свидетелите, въззивният съд изцяло споделя изводите в постановеното решение относно достоверността на тези твърдения, като правилно не е дал вяра на показанията на свид. Т. в частта, в която същият описва, че ищецът е карал бързо. Това твърдение не кореспондира с останалия събран доказателствен материал и представлява единствено предположение, тъй като свидетелят, пристигайки на място след като вече автомобилът е бил пропаднал в дупката, не е възприел скоростта, с която се е движел ищецът. В тази насока е и заключението по приетата

съдебно авто-техническа експертиза. В заключението вещото лице е достигнало до следните изводи: вследствие на пропадане на предните колела в изкопа при движение на процесния автомобил са увредени: маслена вана (картер); цилиндров блок на двигател; броня предна; радиатор воден; климатик; проводи от охладителна и хидравлична система. От събраните по делото писмени доказателства – писмо от Горещ телефон 112 е видно, че ищецът е подал сигнал за „пропаднал участък от пътното платно и за нанесена щета на лек автомобил, който е пропаднал в дълбока дупка“. Приетите писмени доказателства и събраните по делото гласни доказателствени средства, които съдът кредитира като логични, последователни, резултат от лични впечатления на свидетелите, неопровергани от другите доказателства по делото, установяват, че вредите са настъпили от попадане в небезопасна и необозначена дупка. Небезопасната дупка на пътя е възприета от разпитаните по делото свидетели, а доказателства, които да опровергаят показанията им не са ангажирани по делото от страна на ответника, поради което и съдът приема за установени тези обстоятелства. Съгласно заключението на вещото лице по приетата САТЕ, неоспорена от страните, която съдът кредитира като обоснована и компетентно изготвена, е възможно при попадане в дупка на пътя да настъпят посочените увреждания, а причинените на автомобила щети от процесното

ПТП съответстват на механизма на ПТП, описан от ищеца, което е в подкрепа на извода на съда, че показанията на свидетелите следва да се кредитират. В случая по делото не са ангажирани доказателства, които да опровергават отразените в представените частни документи обстоятелства, напротив – посоченото в писмените доказателства изцяло се подкрепя от показанията на разпитаните свидетели, както и от заключението на САТЕ, което не е оспорено от страните и потвърждава съществуването на причинна връзка между щетите по автомобила и описания от ищеца механизъм на ПТП. Обстоятелството, че дупката не е описана с параметрите си в исковата молба не поставя под съмнение описания механизъм на ПТП, при наличието на други доказателства, които установяват този факт. При така изложеното съдът приема, че по делото е установен механизъм на ПТП, както и настъпилите вследствие на същото вреди върху автомобила. Оплакванията на въззивника относно това, че за процесния инцидент не е бил съставен от компетентен служител на органите на реда протокол за ПТП не е от естество да обоснове друг извод. Това е така, защото при ПТП, в което няма пострадали лица, не е нужно съставянето на протокол за ПТП. Относно липсата на протокол за ПТП, по аргумент на противното основание, от изчерпателно изброените хипотези на чл. 125, т. 1 - 8 ЗДвП, в които службите за контрол на МВР посещават задължително мястото на ПТП, следва да се приеме, че при ПТП с имуществени вреди и един участник, същият няма задължение да уведомява органите на МВР – КАТ, нито последните са длъжни да посещават мястото на произшествието и да съставят съответен протокол. По силата на законовата делегация на чл. 125а, ал. 2 от ЗДвП е издадена Наредба № Из-41/12.01.2009 г. за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия и реда за информиране между МВР, КФН и Информационен център към Гаранционен фонд, в сила от 30.01.2009 г., приложима към момента на настъпване на ПТП. В чл. 6, т. 4 от посочената наредба, в приложимата ѝ редакция – доп. ДВ, бр. 19/28.02.2017 г., е предвидено, че не се посещават от органите на МВР – „Пътна полиция“, и не се съставят документи за повреди на моторно превозно средство (МПС), възникнали в резултат на природни бедствия; пожар на МПС; повреди на МПС, възникнали в паркирано състояние; повреди на МПС, които не са причинени от друго ППС, освен когато повредите са причинени в резултат на пътнотранспортно произшествие с един участник и МПС не е в състояние да се придвижи на собствен ход; повреди по стъклата на автомобила. С оглед на това този факт не е включен в предмета на доказване и съответно доказателства в тази насока не са събирани. Ето защо, нормата на чл. 125, т. 1 - 8 от ЗДвП в случая не може да намери приложение. В този смисъл, законовият и подзаконов нормативни актове не съдържат изрично изискване всяко ПТП да бъде посещавано от служител на КАТ, което да е придружено със съставяне на протокол за ПТП, а само ПТП, настъпили в конкретни хипотези, различни от настоящата за попадане в необезопасена

неравност на пътя (обстоятелството, че съществува такава възможност, която не е била упражнена, не сочи на недоказаност на механизма на ПТП). Независимо, че за процесния пътен инцидент няма представен протокол за ПТП, след като съставянето му не е задължително съобразно чл. 125 от ЗДвП, обстоятелствата за механизма на увреждането и причинната му връзка с вредите могат да бъдат установени с други доказателства и доказателствени средства.

В този смисъл доводите на ответника, че не е проведено пълно и главно доказване на този факт са неоснователни.

Неоснователни са оплакванията на жалбоподателя за неправилност на атакуваното решение, поради липсата на събрани доказателства за скоростта на движение на автомобила към момента на попадане в дупката, както и дали тази скорост е била съобразена със състоянието на пътя и на превозното средство, с интензивността на движението и с метеорологичните особености, обстоятелства, при доказването на които биха настъпили различни правни последици. По своя характер въпросните оплаквания съставляват възражение за съпричиняване на вредоносният резултат и като такова те подлежат на доказване от страната, която е направила възражението. В случая това е ответника жалбоподател и след като тежестта да докаже съпричиняването, е негова той не може да се позовава на липсата на доказване. Съгласно чл. 20, ал. 2 ЗДвП водачите на пътни превозни средства са длъжни да избират такава скорост на движение, при която да бъдат в състояние да спрат при всяко предвидимо препятствие. В обема на дължимата грижа при управление на автомобил, съгласно цитираната норма, не се включва изискване за знание у водачите на неравностите по пътното платно. Наличието на несигнализирана и небезопасна неравност на пътното платно не представлява предвидимо препятствие по смисъла на чл. 20, ал. 2 ЗЗД, за да е налице задължение на водача на МПС да съобрази скоростта с характера на препятствието. Още повече в конкретния случай се установява, че дупката е била пълна с вода и водачът не е имал обективна възможност да я забележи, съответно да предприеме своевременни действия за избягването □. По делото не се доказва водачът да е управлявал автомобила със скорост над максимално разрешената за конкретния пътен участък, както и несъобразена с конкретните пътни и атмосферни условия. С оглед горното, настоящия състав на съдът намира за установено, че автомобила е увреден, в резултат от процесният инцидент, който е настъпил по вина на служители на общината, които не са изпълнили задължението си да поддържат пътния участък в изправно състояние и да сигнализируют незабавно за препятствията по него, в това число за съществуващи неравности по пътната настилка.

Съгласно разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от Закона за пътищата (ЗП) пътищата са републикански и местни. Съгласно чл. 3, ал. 3 ЗП местните пътища са общински и частни.

Чл. 19, ал. 1, т. 2 ЗП предвижда, че общинските пътища се управляват от кметовете на съответните общини. Разпоредбата на чл. 31 връзка с чл. 29 ЗП предписва на отговорните субекти задължение да поддържат пътищата от общинската пътна мрежа в изправно състояние. Не се спори по делото, че пътят, на който е реализирано произшествието, е общински път по смисъла на Закона за пътищата (ЗП), следователно задължение за стопанисването му има община Благоевград, представлявана от кмета. Съгласно нормата на чл. 13, ал. 1 от ЗДвП при наличие на опасности по пътя, за предупреждение на участниците в движението се поставят необходимите пътни знаци, допълнителни и други средства за сигнализиране. Процесната неравност на пътното платно представлява „препятствие на пътя“ съгласно легалната дефиниция на § 1, т. 19 ППЗДвП, тъй като безспорно нарушава целостта на пътното покритие и създава опасност за движението. По делото не се доказва тази неравност да е била обезопасена, с подходяща вертикална и/или хоризонтална сигнализация, с която да се предупреждават водачите за наличната опасност на пътното платно и да им се указва да я заобиколят по предписания в чл. 52, ал. 1 ППЗДвП ред. От изложеното следва, че е налице противоправно бездействие на отговорните служители на община Благоевград (респективно на друго дружество, на което общината е възложила дейността по поддръжка на общинската пътна мрежа), изразяващо се в непредприемане на действия за осъществяване на правно дължимото поведение за отстраняване на пътната неравност и/или обезопасяване на мястото по предписания в закона и в приложимия подзаконов нормативен акт ред.

Неоснователно е и възражението на въззивникът, че по делото не са събрани доказателства за претърпени от ищеца неимуществени вреди. От разпита на свидетелят А. се установява, че ищеца е бил притеснен след инцидента, тъй като нямало с какво да кара дъщеря си на училище и на всички извън класни дейности, които посещавала. Този инцидент довел и до семейни спорове със съпругата на ищеца, която го е упрекувала, че не е гледал. Напрежението в семейството продължило 2 – 3 месеца. В тази насока са и показанията на св. Е.Г. , който твърди, че след настъпилото ПТП А. имал проблеми, защото не могъл да организира пътуванията със семейството, изглеждал притеснен, имал промяна в поведението, налагало му се да търси части, майстори, бил финансово затруднен, спрял да се шегува.

Предвид всичко изложено, съдът намира, че ищецът е провел пълно и главно доказване на всички материалноправни предпоставки от фактическия състав на деликтната отговорност на възложителя на работата, а ответникът, от своя страна, не е провел пълно обратно доказване за оборване на презумпцията за виновността на делинквента и не е доказал защитното си възражение за съпричиняване от ищеца. Поради горното исковете по чл. 49 и 52 ЗЗД се явяват доказани по основание и размер.

В заключение, като е достигнал до извод за основателност на претенциите на ищеца, първоинстанционния съд, е постановил правилно и законосъобразно решение, което следва да бъде потвърдено.

При този изход на делото и с оглед липса на направено от въззиваемият искане за разноси, съдът не дължи произнасяне по чл.78 ГПК.

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение №421/18.06.2023г., постановено по гр.д.№1904/22г. по описа на РС-Благоевград.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____